

MICHALINA W. KLASIK
THE SECRET ACTIVISM MANIFESTO

I believe in Earth

I believe in compassion

I believe in the possibility of creating new, good stories about the world

Stories that will teach us to inhabit the Earth “gently and tracelessly”, mindfully living in the world. Visual language has a great communicative potential, which facilitates building clear meanings, available and transcending divisions. I keep wondering: How can I do it wisely, do it right?

I believe in the (secret) activism

My direct and strongest inspiration comes from activists –“ordinary/extraordinary” people, who have been rising to rebel, protest, often putting their health and lives on the line. The area of my “statement”, however, is not that direct. I must admit I cannot muster enough courage to get involved in face-to-face confrontation. Also, my attitude follows from my intuition that peaceful, subtle but consistent action is also effective and necessary. Expressed this way, the message may have a chance to reach groups other than people open to protests, and therefore expand the effect of communication. I was wondering: What do I call this attitude? Some time ago, looking through comments to Mikołaj Smoczyński’s works, I happened upon his text about the cycle “The Secret Performance”, where he wrote: My attention reverted from ambiguous abstractions and focussed on the area of self-discovery and existence. (...) I have never been a performer, and I surely don’t feel like one right now. I have never mustered enough courage or this specific impudence, which are necessary to perform in public. (...) my actions have always been for photography’s sake only. The experience of one. What Smoczyński defined as a “secret performance” meant documenting only the traces of his actions, his presence. Being an activist requires character traits similar to being a performer, as he says, and I relate to his inability to find them internally. At the same time, I do feel a strong need of joining the voices contesting the anthropocentric vision of the world – and I participate, but in a more gentle, slightly poetic manner, where you can find only traces of my protest. “The Secret Activism” is a project for which I have created my works for several years, but it is also the attitude I follow in life.

I believe that you are a secret activist too

I use the term “The Secret Activism” to define my own attitude in art and life, but I think it could accurately describe activities of many people, also beyond the field of visual arts. It complements and extends activism. In a subtle way, it appeals to people and shapes their attitudes. Secret activism encourages the co-authoring of new, good narratives about the world, to help us empathise and collaborate to build a better future.

I believe in cooperation – also above species

I believe (despite all) in humankind

Я вірю в Землю

Я вірю в співчуття

Я вірю в можливість створення нових і хороших історій про світ

Історій, які навчать нас як жити на Землі «делікатно і не залишаючи сліду», уважності у світі. Візуальна мова має величезний комунікаційний потенціал, що дозволяє створити повідомлення, зрозуміле та доступне для всіх понад поділами і бар'єрами. Я все ще думаю, як це розумно використовувати, як буде добре?

Я вірю в (таємний) активізм

Моїм безпосереднім натхненням є активісти/ки – «звичайні/неординарні» люди, які починають бунтувати, протестувати, часто ставлять під загрозу своє здоров'я та життя. Проте область мого «вираження» не така пряма. Я також зізнаюся – я не знаходжу в собі мужності протистояти прямому в прямому конфлікті. Моє ставлення також є результатом мого відчуття, що тонкі, але послідовні дії також є ефективними. Можливо, такий спосіб висловлювання має шанс охопити групу людей, дещо відмінну від тих які присутні на відкритих протестах, розширюючи діапазон переказу. Зацікавлює мене, як назвати таке ставлення? Якийсь час тому, переглядаючи альбом М. Smoczyńskiego, я натрапила на текст, у якому він розповідав про цикл робіт «The Secret Performance», він писав про це: «Моя увага була відвернута від невизначених абстракцій і зосереджена на області самопізнання та екзистенції. (...) Я ніколи не був перформативним митцем, а тим більше зараз не відчуваю себе ним. Я ніколи не знаходив у собі сміливості чи тієї специфічної безсоромності, яка необхідна для того, щоб постати перед аудиторією (...) мої дії завжди були лише для фотографії. Вони були досвідом одного». Для того, щоб бути активістом, необхідні такі ж риси характеру, як і для того, щоб бути перформативним митцем, які описав М. Smoczyński, і я, так само як і він, не можу знайти ці риси в собі. В той самий час я відчуваю сильну потребу приєднатися до голосів, які виступають проти антропоцентричного бачення світу – і я це роблю, але таким чином, щоб можна було знайти лише сліди мого протесту. «The Secret Performance» – це сфера мого дослідження/пошуку, але також спосіб життя.

Я вірю, що ви також являєтесь секретною активісткою / активістом

Секретний активізм використовувався мною, щоб описати мою власну поставу в мистецтві / в житті, але я також вважаю, що це також може бути термін, який описує діяльність багатьох людей, не тільки у сфері візуального мистецтва. Це доповнює/розширює активізм. Це дозволяє точніше досягати до людей, впливаючи на формування їх позиції. Заохочуючи їх до спільного створення нових добрих історій про світ, які допоможуть нам співпереживати та співпрацювати.

Я вірю в співпрацю та взаєморозуміння – також вище видів

Я вірю (незважаючи ні на що) у людину